

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 37

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2006, TẠI HOUSTON, TEXAS

**Thành phần
Ban Chấp Hành
2005-2007**

Ban Cố Vấn

Lễ Nghi và Tương Tế

Ông Lê Văn Năm

Tổng Quát

Ông Lê Văn Trường

Văn Nghệ và Báo Chí

Ông Nguyễn Văn Thịnh

Xã Hội và Văn Hoá

Bà Hà Diệu Minh

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Nguyễn Bửu Lân

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Trần Văn Thanh

Thư Ký

Cô Hồ Thị Hạnh

Thủ Quỹ

Bà Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Giã Lê Vân

Điện Thoại: 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Xin Quý Vị gọi Cell Phone

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Bậc Trưởng Thượng,
Kính thưa Quý Đồng hương và Thân hữu,

Như chúng tôi đã có dịp trình bày với Quý Vị trong các Bảng Tin trước đây, về việc tu chỉnh lại Bảng Nội Quy của Hội Ái Hữu Biên Hoà chúng ta. Sự cần thiết và tầm quan trọng của việc tu chỉnh như thế nào hẳn Quý Vị đều rõ.

Ban Nghiên Cứu Tu Chính Nội Quy đã được thành lập và nỗ lực công tác không ngừng đến nay Bảng Dự Thảo đã hoàn thành sau buổi họp kết thúc vào ngày 21 tháng 5 năm 2006 vừa qua. Đây chỉ mới là bước đầu tiên dự thảo. Bước kế tiếp là trình gửi đến toàn thể Quý Vị để đóng góp ý kiến, bổ túc thêm những điều khoản còn thiếu sót và cũng xin “trung cầu dân ý” đến từng Quý Vị và gia đình đối với nội dung văn bản lập quy của Hội.

Trong tháng 8 năm 2006, chúng tôi sẽ gửi đến Quý Vị Bảng Dự Thảo Nội Quy cùng với một Phiếu Tham Khảo gồm hai phần:

Phần 1: Xin Quý Vị ghi danh sách những thành viên trong nhà (có quan hệ: cha mẹ, vợ chồng, con cháu và thân tộc trên 18 tuổi) để Hội được dịp tổng kết và thực hiện một quyển sổ ghi danh để bảo lưu vào văn khố của Hội.

Phần 2: Xin Quý Vị đóng góp ý kiến sau khi đã đọc và nghiên cứu Bảng Dự Thảo.

Đặc biệt: Đối với đối với Quý Bậc Trưởng Thượng, Quý Đồng Hương và Thân Hữu hiện cư ngụ ngoài thành phố Houston, Texas và các quốc gia ngoài Hoa Kỳ đã từng giao lưu và quan tâm đến sinh hoạt của Hội, chúng tôi trân trọng thỉnh mời và xin đón nhận tôn ý về Bảng Dự Thảo Nội Quy. Ý kiến đóng góp của Quý Vị là một động lực tinh thần vô cùng trân quý để giúp chúng tôi vững niềm tin: Tất cả vì quê hương Biên Hoà yêu mến.

Phiếu Tham Khảo xin được gửi lại cho Ban Nghiên Cứu Tu Chính Nội Quy trước ngày 30 tháng 8 (theo địa chỉ đã in sẵn trên phong bì có dán tem) để chúng tôi đúc kết và bổ túc vào bảng Dự Thảo của Hội.

Kính thưa Quý Vị, gia đình có “Gia Quy”, hội đoàn, đoàn thể có nội quy, điều lệ, cương lĩnh... quốc gia có hiến pháp. Tất cả những lập quy này là cơ phận chính không thể thiếu được để giúp cho guồng máy xã hội vận hành điều hoà, phát triển với nguồn nhiên liệu TỰ DO, DÂN CHỦ.

Những tấm lòng trân quý, những tình cảm thân thương đoàn kết của những người con dân xứ Bờ Bi Biên Hoà đã và đang đóng góp từng viên gạch tinh thần lẫn vật chất để tu bổ cho ngôi nhà chung (HAHBH) của chúng ta luôn trong sáng, vững mạnh và phát triển. Bảng Nội Quy được tu chỉnh sẽ đưa ra biểu quyết trong một buổi họp khoáng đại và sẽ được áp dụng từ nhiệm kỳ của Ban Chấp hành 2007-2010 sắp tới.

Năm, tháng sẽ qua mau, tuổi đời như những chiếc lá, những cụm mây rụng rơi tan tác! Chúng ta hãy cùng nhau nắm chặt vòng tay thân ái, xây dựng cho nhau sự thấm thiết tình nghĩa đồng hương, một quê hương có sơn, thuỷ hữu tình, có một chiều dài lịch sử hào hùng, vẻ vang, rực sáng muôn đời với cụm từ “Địa Linh Nhân Kiệt”. Trân trọng.

Thân ái kính chào.

Nhân dịp Lễ Vu Lan, Hội Ái Hữu Biên Hoà rất hân hạnh giới thiệu cùng Quý Vị, một bài văn rất hay của Dâu Biên Hoà, Chị Ngọc Tâm Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm. “Hoa Hồng Trắng” một tựa đề nhắc về những kỷ niệm đẹp Tình Mẹ Con và kể lại một mẩu chuyện đầy cảm động nói lên sự hy sinh cao cả và thiêng liêng, của một cảnh đời, chỉ còn có thương yêu đùm bọc cho nhau trong cuộc sống. Hội chân thành cảm tạ Chị Ngọc Tâm. Kính mời Quý Vị.

HOA HỒNG TRẮNG

Hoa Hồng tượng trưng cho Tình Yêu – Nhưng người Việt Nam ta nói chung tánh tình thật dễ thương, đã nhân cách hoá khi đọc bài thơ của thiền sư Nhất Hạnh “**Bông Hồng Cài Áo**” để nhớ - Tình Cha - Tình Mẹ - nhiều hơn trong dịp Lễ Vu Lan tháng Bảy này.

Ý nghĩa lời thơ được một nhạc sĩ phổ nhạc nghe và được hát, cho dù những người con còn cha mẹ bên cạnh hay vô phước không còn cha mẹ vẫn thấy tâm hồn mình cảm nhận vô vàn thương yêu đáng sanh thành ra mình; riêng tôi vẫn hay lầm nhảm hát vài câu đây thương nhớ đến cha mẹ, hát cũng hay không thua gì ca sĩ sắp lên và đã xuống.

Tôi mất tình mẫu tử khi còn bé tí và mất luôn tình phụ tử lúc trưởng thành nên chỉ đứng bên lề cuộc đời mà ngưỡng mộ các vị được có cha hiền, mẹ yêu, mà thòm thèm tiếc nhớ. Đôi khi, trên dòng đời xuôi ngược đó đây, ghiền quá tình mẹ con nên tôi như gà con mất mẹ, thấy ổ gà mẹ, gà con nào ríu rít bên nhau là tôi cứ bur bur ké ké vào. Thật sự mà nói, gà mẹ, gà cha nào cũng sẵn lòng dang đôi cánh độ lượng ôm lấy tôi che chở, nhưng cứ bị một, hai gà con dí cho chạy tuốt tuốt nên chỉ còn ghi lại những chứng tích Tình Mẹ - Tình Cha – Tình Con mà tôi đã thấy và thật sự nghiêng mình kính phục.

Trong dịp Lễ Vu Lan, tôi xin viết vài dòng về Tình Mẹ Con cho các vị đọc, hi!

Vào khoảng năm 1979, đất nước dưới sự thống trị tàn bạo của Cộng Sản, ở Biên Hoà có những cơ sở như Bệnh Viện Tâm Thần, Trại Cùi ... chung chung không người tổ chức, nên những người bệnh được thả ra cho họ tự kiếm ăn và các nhà hàng thời điểm này cũng vắng khách.

Vì kế sinh nhai, trước kia, Ba chồng tôi có giao tình quen biết với một vị đầu bếp ở Campuchia, nấu ăn cho vua Sihanouk, tên Chú Năm Lửa, sợ bị “cấp duồn” chạy về Việt Nam. Trong khi Chú chờ đợi sang Pháp, Ba tôi mời Chú về nhà dạy cho món Hủ Tiếu Nam Vang rất ngon và đặc biệt. Cách nêm nếm từ nước lèo cùng các thứ, nhất nhất Chú đều truyền nghề tận tình (hiện nay vợ chồng cô em thứ bảy vẫn bán hủ tiếu Nam Vang tại địa điểm cũ Tuyết Hồng, Biên Hoà).

Lúc ấy, Má chồng tôi đặt xe hủ tiếu trước nhà hàng, để vài bàn bán điểm tâm. Nhưng khổ nỗi trước nhà không còn đẹp như xưa, nên tôi lên Dòng các Soeurs Phao Lồ xin các loại hoa về trồng xen kẻ trước mặt tiền nhà vừa sạch sẽ vừa làm cho đẹp mắt. Vì có tay trồng nên vườn hoa tương đối bắt mắt và bắt luôn khách đến ăn rất đông. Lại có một cây cherry loại Việt Nam, trái đầy cành nên các cháu bé và các cô học trò tuổi chụm chua chua không thể nào không đòi ba mẹ ghé đến đây. Hủ tiếu Nam Vang lại nổi tiếng kèm thêm tôi ngâm dấm ăn hết xẩy! Nhờ vậy gia đình được vượt qua khó khăn trong lúc này.

Bản tính tôi rất thích hoa + chó + mèo. Vào thời đó, mọi người ưa dùng túi đệm đi chợ. Nên khi tôi về đến nhà, xách túi đệm vào là Má tôi và cả nhà đoán “Hôm nay không biết Cô Ba đem cái gì về đây?” Không mèo con thì chó con hoặc các loại hoa, lũ khỉ. Cả một nhà đầy mèo với chó. Ở Việt Nam, chó thả đi rong bốn phương tám hướng không cần lo, còn hoa thì Trời che đất hứng nên dễ trồng. Hiện nay, nhà cũng nuôi năm thằng và chị chó và cả một vườn hoa hồng kín sân. Bên Mỹ này thì chó phải cung chịu và hoa phải săn sóc cũng đủ điếc đặc luôn. Đúng là “Cung như cung chó, hứng như hứng hoa”. Cho đáng đời cái tội của tôi, cứ thích dang dúi với hoa, chó, mèo mà nặng nợ trần gian.

Ngồi ghi lại kỷ niệm này, thương Má chi lạ! Làm dâu như con thật là có một, không có hai: thức thì khuya, dậy thì trễ. Có thời gian cả nước ăn độn “cao lương” (bo bo), khoai sắn; gia đình tôi cũng không ngoại lệ, ăn cháo thay cơm “mút chỉ”. Còn dâu như tôi thì được Má cho ăn cơm vì tội ốm yếu. (Con xin ghi nhớ thật nhiều, Má ơi!) - Tình Mẹ là đây.

Lúc đó, trong vườn trước nhà tôi trồng được nhiều loài hoa, trong đó có một cây hồng leo màu trắng nở hoa đầy hàng rào thật đẹp. Thường thì Má tôi đóng cửa nghỉ bán vào khoảng mười giờ sáng. Có một ngày, Má tôi để ý thấy lấp ló ngoài đường bóng dáng hai người đàn bà ngó vào. Có lẽ là hai mẹ con; người mẹ khoảng ba mươi tuổi, người con khoảng mười tuổi. Má tôi ra hỏi thì mới biết người mẹ đang bị bệnh cùi, che kín những nơi cần dầu và hai mẹ con rất ốm yếu. Theo lời người mẹ nói, thấy nhà trồng hoa hồng trắng, muốn xin về phơi khô nấu nước uống và tắm để trị bệnh. Má tôi thấy thương quá cho ít tiền và dặn chiều trở lại có tôi ở nhà, hỏi xin hoa.

Tôi được gặp họ, thật là thương cảm cho hai mẹ con đều bị bệnh. Hoa sắp tàn, tôi cắt phơi khô để dành hai mẹ con đến lấy, kèm theo ít tiền cho họ. Những lần gặp tôi, nét mặt hai mẹ con rất vui, mà tôi cũng thật sung sướng đưa hoa cho họ trị bệnh. Cầu mong cho họ gặp được đúng thuốc.

Có một hôm, ngồi trong quán nước mía của Dòng với các Soeurs, tình cờ nghe tiếng nói quen quen; tò mò tôi kéo nhẹ tấm che, hé nhìn qua bên kia góc tường nhà thờ thì nhận ra hai mẹ con người cùi xin hoa. Hai mẹ con đang ngồi dưới đất sát góc tường che nắng, người mẹ đang cố kéo cái áo của đứa con ra, đôi tay thương tật rần cầm cây que quần chút vải chầm vào nước trong lon để xức thuốc cho con; còn đứa con thì không chịu cho mẹ xức, vừa kéo áo lại vừa nói:

- “Còn nước ít lắm mẹ để dành cho Mẹ xức đi. Con lỡ ít không đau như Mẹ đâu. Ngày mai con đến xin Cô Ba hoa hồng khác ...”

Lời đứa con nói làm tôi rơi lệ..(viết đến đây tôi đầy nước mắt nghẹn ngào như đã rơi lệ hơn hai mươi mấy năm về trước).

Ôi! Tình Mẹ con sao mà hy sinh cao cả và thiêng liêng quá vậy! Tôi dặn lòng kỳ sau họ đến tôi sẽ cắt hoa nhiều hơn nữa cho họ, nhưng hình ảnh này cũng là hình ảnh cuối; từ ngày đó họ không đến lấy hoa nữa. Tôi cứ đợi và cứ phơi hoa hồng trắng để rồi mãi mãi không bao giờ được gặp lại họ. Tình cờ, khi nói về hoa hồng trắng là vị thuốc trị bệnh cùi và kể chuyện hai mẹ con cho các Soeurs nghe, thì được một Soeur cho biết, các Soeurs có giúp đỡ họ khi họ đến Dòng và Soeur còn cho biết thêm, họ không phải là hai mẹ con ruột. Ba mẹ đứa bé chết lúc còn nhỏ và người mẹ có đứa con cũng đã chết, nên ông đưa bé nuôi. Hai mẹ con thương yêu nhau lắm, không ai biết họ chảy hai dòng máu khác nhau. Nghe xong tôi thật sững sờ, ngưỡng mộ cho tình mẹ con cao quý. Từ đó với hoa hồng trắng tôi thương yêu đặc biệt hơn hết; thấy hoa lại nghĩ nhớ đến tình nghĩa sâu đậm của hai mẹ con người cùi.

Mùa Vu Lan năm nay, các vị lên chùa lễ Phật cầu mong chư Phật độ phúc cho Cha Mẹ sống thọ với mình.

- Còn Mẹ thương yêu được cài **Hoa Hồng Đỏ** lên áo.

- Còn Cha bên cạnh được cài **Nơ Xanh** mà vui vẻ sung sướng.

Và các vị Lễ Phật từ tâm cho những người con:

- Không còn Cha - buồn tủi cài **Nơ Trắng**. - Không còn Mẹ - để đau lòng cài lên áo mình một **Hoa Hồng Trắng**.

Có thật là kiếp Luân Hồi, xin đời sau được làm con tiếp nối để hầu hạ hiếu kính Cha Mẹ.

Xin các Vị cùng tôi cầu nguyện dâng lên các Đấng Thiêng Liêng tối cao, chí tâm với lòng thành của mình. - Đê:

*Mỗi năm mỗi thập đền Trời
Cầu cho Cha Mẹ sống đời với con
(Không nhớ tên tác giả)
Mỗi năm mỗi thập đền Trời
Kiếp sau gặp lại sinh thành có con
(Ngọc Tâm)*

Mùa Vu Lan năm 2006. Ngọc Tâm Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm

*****

BẢNG BÁO CÁO TIỀN QUỸ HỘI

Tiền quỹ Hội còn lại: (Đăng trên Bảng Tin Số 31, tính từ tháng 5 đến tháng 11, 2005)

\$ 1,881.65

Tổng số tiền nhận được:

\$3,725.00

(Ngân phiếu ủng hộ của Quý Đồng hương và Thân hữu được copy giữ làm hồ sơ tài chánh Hội, trước khi bỏ vào Bank, tính từ tháng 12, 2005 đến tháng 6, 2006)

Tổng số tiền chi:

\$3,859.54

Tiền giao lại cho Ban Lễ Vía: \$200.00, Tiền tem: \$1200.00, Tiền dịch vụ Web Site: \$139.65, Tiền in: \$1,690.00, Tiền khai thuế: \$270.00, Tiền trả dịch vụ nhà Bank lo chi, thu ngân phiếu Hội: \$105.00, Tiền trả lại nhà Bank (\$30 Mỹ = 25.11 Canada): \$4.89, Tiền ủng hộ Viện Nghiên Cứu và Phát Triển: \$50.00 **, Tiền ủng hộ xây cất công chùa Từ Bi Đạo Tràng: \$200.00 **

(* Những khoản chi này đã trả bằng ngân phiếu Hội, sau đó được hoàn lại quỹ Hội qua sự ủng hộ của các Đồng hương và Thân hữu đã báo cáo trên những Bảng Tin).

Tổng số tiền thu: \$3,725.00 + \$1,881.65 = \$5,606.65, **Tổng số tiền chi:** \$3,859.54,

Tổng số tiền còn lại:

\$1,747.11

*****

Quỹ Trùng Tu Đình Tân Lân, Biên Hoà: **Đồng Hương:** Chủ nhân Hương Quê Restaurant (Falls Church, VA) \$400 dollards, Anh Lâm Sĩ Đất (Houston, Texas) \$100 dollards, Anh Trương Văn Mạnh (Kettering, OH) \$25 dollards, Bác Trần-thượng Thủ (Houston, Texas) \$50 dollards, Anh Trần Đức Tuấn (St. Petersburg, FL) \$50 dollards, Anh Đỗ Cao Tuy (Houston, TX) \$30 dollards, Anh Chị Hà Văn Bảy (Westminster, CA) \$ 50 dollards, Cô Tư Thạnh (Quán Tuyệt Hồng cũ ở Biên Hoà) \$50 dollards, Anh Châu Huỳnh (Livingston, NJ) \$50 dollards. **Thân Hữu:** Bà Hồ Thị Đạm (Louisville, KY) \$20 dollards.

*****

Cảm tạ: Tặng Quỹ Hội: Chủ Nhân Hương Quê Restaurant (Fall Church, VA) \$100 dollards, **Đồng hương** Anh Trịnh Đ. Hoà (Houston, TX) \$100 dollards, Nguyễn Văn Nhi (Morrow, GA) \$100 dollards, Anh Huỳnh Văn Châu (Livingston, NJ) \$50 dollards. Anh Nguyễn Hữu Hùng (Wichita, KS) \$20 dollards, Anh Lý Văn Tâm (Norcross, GA) \$50 dollards, Bà Trần Muội (Plano, TX) \$100 dollards, Anh Lâm Phú (Murphy, TX) \$30 dollards. **Thân Hữu:** Cô Nguyễn Thị Nga (Lasalle, Canada) \$50 dollards **Tặng tem: Đồng hương** Ân danh (Houston, TX) 130 con tem. **Tặng Quỹ Lễ Vía Đức Ông:** Anh Nguyễn Hữu Hùng (Wichita, KS) \$20 mua trái cây.

Phân Ưu

Được tin buồn Phu Quân của Đồng Hương Chị Trần Muội là Anh Vương Lộc Nhân (con của chủ nhân nhà hàng Tuyết Strong, khi xưa toạ lạc ở trên khu đầu chợ Biên Hoà) đã từ trần vào ngày 23 tháng 6 năm 2006 (nhằm ngày 28 tháng 5 năm Bính Tuất), tại Plano, Texas. Hưởng dương 58 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Chị Trần Muội và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh của Anh Vương Lộc Nhân sớm siêu thăng Tịnh Độ và hưởng muôn phước Từ Bi nơi chốn Niết Bàn.

*****

Phân Ưu

Được tin buồn Thân Mẫu của Đồng Hương Anh Trần Văn Châu (California) là Cụ Bà Nguyễn Thị Huân (cũng là Di của Đồng Hương Anh Nguyễn Văn Lợi, California), sanh năm 1920 tại Lợi Hòa, Võ Xa, Biên Hoà, đã từ trần vào ngày 10 tháng 7 năm 2006 (nhằm ngày 15 tháng 6 năm Bính Tuất) tại Biên Hoà, Việt Nam. Hưởng thọ 86 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Anh Trần Văn Châu, Anh Nguyễn Văn Lợi và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh của Cụ Bà Nguyễn Thị Huân sớm siêu thăng Tịnh Độ và hưởng muôn phước Từ Bi nơi chốn Niết Bàn.

*****

Cảm Tạ

Toàn thể gia đình chúng tôi, Quà Phụ Vương Lộc Nhân, nhũ danh Trần Muội và Trương Nam Vương Tuy Lương xin chân thành cảm tạ Quý Bậc Trưởng thượng, Quý Anh Chị Em đồng hương, vì tình thương mến thân quen đã gọi điện thoại an ủi, chia buồn, đến thăm viếng, gửi hoa phúng điếu, cầu nguyện và tiễn đưa linh cửu của chồng và cha chúng tôi đến nơi an nghỉ ngàn thu. Trong lúc Tang Gia bồi rối, chắc hẳn có nhiều điều sơ xuất, kính xin Quý Vị niệm tình tha thứ cho. Nay kính

*****

Nhắn Tin

(Thể theo lời yêu cầu của gia đình thân quyến với cháu Hằng, Hội xin tiếp tục đăng phần tin này.)

*** Tôi có một cháu gái tên Nguyễn Thị Thuý Hằng, sanh ngày 03 tháng 01 năm 1974, tại nhà bảo sanh ở tỉnh Biên Hoà, muốn tìm Mẹ ruột của mình tên là Nguyễn Thị Thuý. Theo tờ giấy khai sanh của cháu thì người đứng khai là Bà Trần Thị Nhân vào ngày 04 tháng 01 năm 1974. Kính nhờ Hội Ái Hữu Biên Hoà giúp đỡ nhắn tin hầu tạo cơ may cho cháu tìm lại được mẹ. Kính xin Quý Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà giúp cho cháu được trở về nguồn gốc vì thươ ậy cháu ra đi theo viện những đứa trẻ mồ côi, bị lạc loài vì chiến tranh. Hiện nay, cháu Thuý Hằng là con nuôi của một gia đình ở Quebec, Canada. Mọi tin tức quý báu xin vui lòng gửi về Hội để chuyển đến chúng tôi.

Thay mặt cháu Nguyễn Thị Thuý Hằng, tôi xin được chân thành cảm tạ Hội Ái Hữu Biên Hoà và Quý Vị.

*****

Chúc Mừng

Nhận được hồng thiệp của Đồng Hương Ông Bà Phan Thành Tâm trân trọng báo tin **LỄ VU QUY** cho Trưởng Nữ **Cô Phan Nguyễn Ngọc Trâm** sánh duyên cùng **Cậu Nguyễn Huy Tâm**, Thứ Nam của Ông Bà Nguyễn Hồng Côn tại tư gia vào lúc 8 giờ 00 sáng ngày thứ Bảy 19 tháng 8 năm 2006 (nhằm ngày 26 tháng 7 năm Bính Tuất).

Hội Ái Hữu Biên Hoà chân thành kính chúc hai họ được **Rể quý** và **Dâu hiền**. **Mến chúc Cô Phan Nguyễn Ngọc Trâm và Cậu Nguyễn Huy Tâm sống một đời hạnh phúc bên nhau.**

*****

Sinh Hoạt Hội

** Ngày 02 tháng 7 năm 2006 vừa qua, Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt đã về California để tham dự ngày Đại Hội Trưng Phùng Kỷ Niệm 50 Năm Thành Lập Trường Ngô Quyền do Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Ngô Quyền tổ chức. Nhân dịp này, Ông có dịp biếu tặng hơn 300 đĩa CD nhạc Biên Hoà (gồm 03 bài). Tính đến nay, Hội đã biếu tặng khoảng 1000 đĩa CD nhạc Biên Hoà nói trên. Số tiền trang trải chi phí cho công việc phát hành gần 1000 đĩa CD này đã được sự bảo trợ và ủng hộ của Ông Hội trưởng và một số đồng hương và thân hữu đã được đăng trên Bảng Tin.

** 01 CD nhạc chủ đề "**Biên Hoà Quê Ta**" đang được thu vào đĩa với 12 bài rất hay, **có một không hai**, do chính con dân và thân hữu Biên Hoà thực hiện. Hy vọng vài tháng tới đây sẽ được ra mắt. Chúng tôi sẽ thông báo đến cùng Quý Vị để chúng ta cùng nhau hân hoan đón nhận tin vui trọng đại này.

** Ngày 08 tháng 7 năm 2006, sau khi thảo luận và đồng thuận với Ông Nguyễn Văn Thịnh, Cô Văn Văn Nghệ và Báo Chí về phương cách tạo dựng Bảng Tin Hằng Tháng mỗi ngày được phong phú hơn, Ban Báo Chí sẽ bắt đầu thực hiện sự cải tiến trong những số tới. Nay xin thông báo cùng Quý Vị.

** Đồng Hương Lê Thị Lộc nhân chuyến về thăm nhà tại Cù Lao Phố, Biên Hoà, đã đóng góp và ủng hộ Hội Ái Hữu Biên Hoà qua phần chi phí mượn người làm thành 01 DVD Cù Lao Phố với hình ảnh của 11 ngôi đình, 3 tịnh xá, 8 ngôi chùa, đồng thời chụp hình một số hình Đình Tân Lân. Sau khi về lại California, Cô đã gửi về Hội để phổ biến đến đồng hương và thân hữu. Hội chân thành cảm tạ Cô Lê Thị Lộc.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 37

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2006 TẠI HOUSTON, TEXAS

*****

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin được giới thiệu đến Quý Vị một bài viết của Đồng hương Nguyễn Kim Lộc về “Bóng Tròn Biên Hoà Thời Cực Thịnh” mong được giới thiệu đến chúng ta để cùng nhau tìm về những kỷ niệm cũng như nhớ lại những tên tuổi của một thời vang danh trên sân cỏ tại tỉnh nhà Biên Hoà. Đây là một phần tài liệu hiếm quý được ghi lại với hy vọng mai sau có dịp tìm hiểu phần nào về sinh hoạt thể thao của tỉnh nhà. Hội chân thành cảm tạ Anh Nguyễn Kim Lộc. Kính mời Quý Vị.

BÓNG TRÒN TỈNH BIÊN HOÀ THỜI CỰC THỊNH

Trước khi đề cập đến ‘Bóng Tròn Tỉnh Biên Hoà Thời Cực Thịnh’, tôi xin lướt qua vài nét về Giải Bóng Tròn Thế Vận Hội 2006 (World Cup 2006), được tổ chức tại nước Đức, đứng một tháng từ ngày 09-6-2006 đến ngày 09-7-2006, dành cho 32 đội tuyển quốc gia, đứng đầu các khu vực trên khắp thế giới, gặp nhau để tranh tài.

‘World Cup 2006’ đã tạo bầu không khí vui tươi, nhộn nhịp và thoải mái cho hàng tỷ người hâm mộ môn bóng đá. Hàng triệu người đã tỏ ra vô cùng bận rộn, vì phải sắp xếp công việc làm ăn sinh sống hằng ngày và lập thời khoá biểu, để làm sao có thì giờ hoặc đi đến nước Đức xem trực tiếp hoặc ở nhà theo dõi qua hệ thống truyền hình các trận cầu quốc tế. Đi đến đâu, tôi cũng nghe bàn về World Cup 2006, bởi tính chất tuyệt vời của bộ môn bóng đá.

Tôi đã say sưa theo dõi tất cả 64 trận, khai mạc vào ngày 09-6-2006, đội tuyển Đức đấu với đội tuyển Costa Rica và kết thúc vào ngày 09-7-2006 trận chung kết giữa đội Pháp và Ý Đại Lợi. Hai đội này đã huê 1-1. Sau 120 phút bắt phân thắng bại, trọng tài cho áp dụng luật đá luân lưu 5 quả phạt đền, kết quả Pháp thua Ý với tỷ số 3-5. Đội Ý chiếm giải vô địch. Trong trận này có một điều đáng buồn cho Zidane (số 10) cầu thủ thượng hạng của Pháp, nhận thẻ đỏ ở phút 110, vì bị cầu thủ Materazzi của Ý, dùng chiến thuật chọc tức bản thủ, ôm, kéo áo và thóa mạ Zidane, đến độ cầu thủ này không dẫn được cơn tức giận, dùng đầu húc vào ngực Materazzi, một hành động cấm kỵ, làm ảnh hưởng đến sự nghiệp bóng đá của Zidane. Nhiều khán giả và báo chí đang tìm hiểu sự việc, FIFA cũng đang điều tra về vấn đề này và một luật sư tên Mahana Mouhou người Pháp đặt vấn đề, trọng tài bàn căn cứ vào hình ảnh video, hội ý với trọng tài chính, quyết định đuổi Zidane ra khỏi sân chơi có đúng luật không, vì theo luật FIFA không cho phép trọng tài dùng bằng chứng thu hình mà ra quyết định trong khi trận đấu đang diễn tiến (FIFA rules prevent referees from using video evidence during the course of match) và vị luật sư này cũng đưa ra ý kiến, nếu trọng tài đã thực sự dùng bằng chứng video mà ra quyết định đối với Zidane, thì trận đấu chung kết này coi như huỷ bỏ (‘If it is proved that video was used, I will ask for the match to be nullified’). Chúng ta chờ xem thôi.

Tôi cảm thấy vô cùng thích thú với lối biểu diễn nghệ thuật cá nhân, lừa bóng, chuyền bóng, tạo bóng cho đồng đội, sút bóng dứt điểm của nhiều cầu thủ thượng thừa, mà cầu thủ được tôi mê mẩn nhất là Ronaldinho (số 10) của đội Brazil và Cristiano Ronaldo (số 17) của đội Bồ Đào Nha, cả hai cầu thủ này đều chơi hay, đá đẹp, lừa đảo huê dạng. Ronaldinho luôn nở nụ cười phong cách trong mọi tình huống, là một nhà tạo bóng xuất sắc của đội Brazil từ trận đầu cho đến khi vào vòng tứ kết, đội Brazil gặp đội Pháp. Trận này tôi rất ngạc nhiên, không hiểu tại sao các cầu thủ đội Brazil chơi có vẻ nhún nhường..., cho tôi cái cảm giác như con gà kỵ vầy, hoặc con cá đá kỵ kỳ... để rồi chấp nhận thua Pháp với tỷ số 1-0.... Riêng Cristiano Ronaldo, cầu thủ trẻ 21 tuổi của Bồ Đào Nha luôn luôn là một cầu thủ nổi bật về tài nghệ, đặc biệt là lối dẫn bóng trong tình huống chật hẹp, vượt qua đối phương và có sút rất căng. Nếu Cristiano Ronaldo có thêm được nụ cười và bỏ bớt phần vụ và nhiều khi đến trợ trên, thì tài nghệ cá nhân của C. Ronaldo sẽ còn tiến xa và chiếm thêm nhiều cảm tình nơi khán giả. C. Ronaldo đã giúp cho đội Bồ Đào Nha vào đến bán kết và thua đội tuyển Đức với tỷ số 3-1. Ở đây, tôi xin phép không bàn chi tiết về các trận đấu giữa các đội, mà chỉ đơn thuần đưa ra vài nhận xét bất chợt như vừa kể. ... Trái bóng luân lưu thứ 5 của Ý Đại Lợi tung lưới thủ môn Pháp (Barthez Fabien) xác định sự chiến thắng thuộc về đội Ý Đại Lợi. Cô động viên Ý Đại Lợi hoan hô vang dậy, riêng các cầu thủ Ý Đại Lợi tỏ rõ sự vui mừng tột đỉnh, ôm nhau nhảy múa giữa cầu trường mừng thành tích chiếm giải Vô Địch Bóng Đá Thế Giới năm 2006.

Trong khi theo dõi các trận đấu, tôi đã thật sự thả hồn theo nghệ thuật trong niềm hưng phấn tuyệt vời, nhưng cũng có lúc tôi ngùi ngùi cảm động khi nhìn chú bé Đại Hàn khoảng chừng 15 tuổi bật khóc, khi chợt thấy lưới đội tuyển Nam Hàn bị đá thủng, cậu khóc một cách ngon lành, khóc vì tự ái dân tộc, khóc vì thương đội nhà bị thua, hoặc các phụ nữ người Đức ôm nhau khóc khi đội tuyển Đức thua đội Ý Đại Lợi. Tôi kính trọng cung cách của cậu bé Nam Hàn và các phụ nữ Đức vừa kể, để rồi đâm ra khinh miệt một số phần tử trong ngành bóng đá Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, từ Chủ Nhiệm Thẻ Dục Thể Thao kèm đạo đức Lương Quốc Dũng lạm dụng tình dục với cô gái vị thành niên, còn đi học, đến một số Giám Đốc Sở Thể Dục Thể Thao Tỉnh mua chuộc cầu thủ đối phương và hối lộ cho trọng tài để dàn xếp tỷ số trận đấu, hoặc mua chuộc cầu thủ đội nhà trong khi đi tranh giải SeaGame tại Nhật Bản, nhằm mục đích đồ đen. Thật là nhục nhã cho những kẻ không có lòng tự trọng, cố tình lãng quên cái danh dự của quốc gia dân tộc, vô tình đẩy lùi nền bóng đá Việt Nam và làm cho nước Việt Nam chịu nhiều tai tiếng ...

Tôi là người từng sống trong chế độ cũ, tôi rất hãnh diện về nền thể thao thời Việt Nam Cộng Hoà. Trong thời gian còn chiến tranh và chỉ có miền Nam không thôi, mà Việt Nam đã không thua sút các nước trong vùng, thế mà hôm nay, sau ba mươi năm chấm dứt chiến tranh, nền bóng đá Việt Nam vẫn còn lẹt đẹt... đã thua các nước trong vùng, chỉ vì nền bóng đá Việt Nam hiện tại là nền bóng đá chỉ đạo, nền bóng đá đỏ đen, được tổ chức theo cung cách Xã Hội Chủ Nghĩa, nên không thể sánh kịp nền bóng đá Nam Hàn và Nhật Bản, làm cho giấc mơ của những người hâm mộ bóng tròn Việt Nam ‘Mơ Việt Nam một ngày nào đó được vào World Cup’ tan biến. Rồi tôi lại chợt nhớ về thời cực thịnh của nền bóng tròn Biên Hoà, tôi cảm thấy lòng mình vui trở lại với thời dĩ vãng xa xưa, cách nay năm mươi năm và giục tôi viết bài này, để gợi nhớ các cầu thủ bậc đàn anh cùng khán giả mộ điệu, đã từng ủng hộ đội tuyển bóng tròn tỉnh Biên Hoà thập niên sáu mươi, còn sống tại quê nhà hoặc đó đây trên khắp thế giới và cũng để cho các cầu thủ trẻ, bậc đàn em của Biên Hoà sau này có một niềm hãnh diện...

Năm 1956, sau khi loại trừ lực lượng Bình Xuyên của Bảy Viễn và những phần tử thân Pháp khác, tình hình miền Nam được mô tả là ổn định. Tổng Thống Ngô Đình Diệm cử Cao Xuân Vỹ làm Tổng Trưởng Thể Dục Thể Thao để phát động phong trào ‘KHOẺ’, đồng thời thành lập tổ chức Thanh Niên Thanh Nữ Cộng Hoà với đồng phục màu xanh dương theo mô hình tổ chức thanh niên áo Đen của Mussolini (Ý) và áo Nâu của Hitler (Đức) để làm nòng cốt cho chế độ. Thanh Niên Cộng Hoà do ông Ngô Đình Nhu làm thủ lĩnh và Thanh Nữ Cộng Hoà do bà Ngô Đình Nhu quán xuyến điều hành, nhưng trên thực tế, lực lượng đồng phục màu xanh dương của thời Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hoà chỉ có hình thức, không như hai thực thể Áo Nâu và Áo Đen nói trên đã thực sự là thành phần tận lực bảo vệ cho chế độ của Mussolini và Hitler. Tuy nhiên lực lượng Thanh Niên Thanh Nữ Cộng Hoà đã thực sự góp phần thúc đẩy phong trào thể dục thể thao trong cả nước lớn mạnh, nổi bật nhất là môn bóng tròn, được phát động đến cấp xã toàn miền Nam thời Đệ Nhất Cộng Hoà và **môn bóng tròn của Tỉnh Biên Hoà cũng được từ đó vươn lên.** Báo chí trong nước dự phần khuấy động phong trào, ký giả đua nhau săn tin thể thao, viết bài tường thuật. Những tin tức thể thao với những hàng ‘tít’ lớn trên các trang nhất nhật báo đã tạo sự hân hoan cho những người hâm mộ thể thao thời đó với các nội dung tin tức mà tôi còn nhớ được, đại khái như sau:

-Năm 1956, đoàn túc cầu Việt Nam xuất ngoại, đấu giao hữu với đội tuyển nước Mã Lai, đã tạo được niềm cảm mến trong lòng người dân bản xứ và hoàn thành tốt đẹp sứ mệnh ‘mang chuông đi đánh xứ người’.

-Năm 1957, nước Mã Lai lại mời Việt Nam sang đấu giao hữu mừng ngày Anh Quốc trả ‘Độc Lập’, đội tuyển Việt Nam cũng đã tỏ rõ tài nghệ môn bóng tròn, gây được ấn tượng đẹp trong lòng người mộ điệu.

-Báo chí trong nước đề cập đến thời kỳ cực thịnh của tiền nội Lê Hữu Đức, nổi tiếng số 1 Á Châu, làm mờ nhạt hình ảnh Hương Cảng Chi Bảo - Diêu Trác Nhiên. Báo chí cũng không quên ca ngợi hữu biên Tư, được mệnh danh là mũi tên vàng, chạy mau, ứng biến nhanh nhẹn, có cú sút căng và chính xác. Tuyển Việt Nam còn có hảo thủ Maurice và Đỗ Quang Thách được mô tả là hai nhà thuật sĩ sân cỏ với lối lừa bóng huê dạng, có trụ đồng trung vệ Hiếu, có hậu vệ Quới, thủ môn Quý, Lâm Kinh....

-Việt Nam đoạt huy chương vàng toàn đội và đôi nam bóng bàn tại Á Vận Hội Đông Kinh năm 1958. Mai Văn Hoà hạ được các đối thủ bóng bàn Nhật Bản.

-Đội bóng tròn Việt Nam đoạt chức vô địch tại Đại Hội Thể Thao được tổ chức lần đầu tiên ở Đông Nam Á (SEA Game) năm 1959 với nhiều hảo thủ trong số có thủ môn VN ‘lưỡng thủ vạn năng’ Phạm Văn Rạng...

-Phân bộ ký giả thể thao được thành lập vào năm 1958 nằm trong Hội Ký Giả Nam Việt và số ký giả thể thao gia tăng rõ rệt. Những ký giả nhiệt tình với môn bóng tròn thời đó có Thiệu Võ (báo Dân Quyền), Phan Như Mỹ (báo Buổi Sáng), Hùng Mậu Hôi (báo Dân Chủ Mới), Đức Hiền (báo Dân Đen) và khoảng 30 ký giả của các tờ báo khác; nhưng sau một thời gian ngắn, bộ phận ký giả thể thao tách rời Nghiệp Đoàn Ký Giả để thành lập Hội Ký Giả Thể Thao và gia nhập Hội Ký Giả Thể Thao Thế Giới.

Hiện tượng ký giả Huyền Vũ: Một thiên tài về tường thuật bóng đá có một không hai vào thời ấy. Với lối tường thuật hào hứng, sôi động, lúc dồn dập gây niềm phấn khởi, lúc chầm rãi tạo nỗi suy tư, lúc đột ngột ngừng lại, gây ngạc nhiên chú ý, đệm vào những chữ **nhưng** hoặc chữ **tuy nhiên** (kéo dài)... gây cho thính giả niềm khát khao chờ đợi những gì sẽ xảy ra..., tạo cho thính giả có cảm giác như đang ngồi trong vận động trường thực sự theo dõi trận cầu, quan sát từng động tác của cầu thủ. Tôi xin đan cử một phần tường thuật sau đây: *‘Trung vệ Hiếu phát bóng lên phần giữa sân cho Đức, Đức dùng đầu chuyền cho Thách, Thách dùng ngực hứng bóng, không chế bóng, lừa, lừa qua một hậu vệ đội Nam Hoa, chọc bóng sâu xuống cánh phải, Tư, như một mũi tên, lao nhanh về phía trước, đón đúng đường bóng và nhanh như cắt, dứt bóng thẳng vào khung thành đối phương, đường bóng đi rất căng, **nhưng... rất tiếc... bóng đã chệch ra ngoài khung thành trong đường tơ kẽ tóc**’.* Ngoài ra Huyền Vũ còn có công chuyên dịch, khai phóng một số từ ngữ chuyên môn trong lãnh vực thể thao, như : chuyên bại thành thắng, chạy nhanh đá lẹ, banh vượt xà ngang trong gang tấc, cầm chơn đội khách, san bằng tỷ số, lưỡng thủ vạn năng, năm phút phù du, lên công về thủ...

-Các đội bóng tròn nổi tiếng của nhiều nước trên thế giới cũng được mời đến Việt Nam đấu giao hữu tại sân Vườn Ông Thượng tức sân Tao Đàn/Sài Gòn; một số đội mà tôi còn nhớ tên là đội Nam Hoa, đội Autobus Cửu Long, đội Thụy Điển, đội Áo Quốc, đội Mozambique...

-Mối tình giữa cái lương chi bảo Bạch Tuyết và ngôi sao bóng tròn trung úng Phạm Huỳnh Tam Lang đã từng là một đề tài hấp dẫn được bàn tán xôn xao trong giới yêu nghệ thuật sân khấu và sân cỏ, một mối tình được chúc tụng

của hàng triệu, triệu người hâm mộ bóng tròn đồng thời say mê sáu câu vọng cổ.

Sở dĩ tôi kể hơi dong dài là vì chính những sự kiện trên đây là yếu tố, là động cơ thúc đẩy thanh niên Biên Hoà trôi dạt theo trào lưu bóng tròn cả nước. Nhiều đội bóng tròn trong tỉnh Biên Hoà được thành lập:

* **Đội Biên Hùng** (Với thành phần Ràng, Đoàn, Em, Bạch, Lộc...) * **Đội Kiều Biên** (Với Xu, É, Hiu, Phò, Bó, Mười Gạo, Cầu...) * **Đội Dưỡng Trí Viện** (Với Pha, Hơ, Mười...) * **Đội Quận Long Thành** (Với Kiều, Soạn...) * **Đội Quận Tân Phú** (Với Sâm (xe lô)...) * **Đội Xã Bửu Hoà** (Với Bướm, Bảy Đô, Cao, Minh...) * **Đội Xã Trảng Bom** (Với Năm Hùng...) * **Đội Xã Tân Vạn** (với Ba Châu/bán thịt rừng, cậu Út Đồng...) * **Đội Không Quân Biên Hoà** (Với Tặc, Thủy, Bảo...) * **Đội Công Chánh** (Với Năm Tấn, Hùm, Thanh...) * **Đội Quân Cụ 104** (Với Yên, Viên, Thái, Bảy...) * **Đội Máy Cưa** (với chú Tư Xê, chú Năm Diếc...) * **Đội Sư Đoàn 7** (Với Đại Úy Linh, Đại Úy Mười...) .....

Ty Thanh Niên Tỉnh Biên Hoà thường xuyên tổ chức các giải bóng tròn vào những ngày cuối tuần hoặc những ngày lễ. Các đội bóng nói trên đều được mời tham dự và đội thường xuyên chiếm giải nhất vẫn là đội Biên Hùng. Sau đó đội tuyển bóng tròn Biên Hoà được thành lập, trên căn bản lấy cầu thủ đội Biên Hùng làm nòng cốt và các cầu thủ gạo cội của các đội bóng nói trên như Bướm, Cao của đội xã Bửu Hoà, Hiu, Cầu của đội Kiều Biên... cũng được mời tăng cường mỗi khi Tỉnh tổ chức những trận cầu giao hữu giữa đội Tuyển Biên Hoà với đội tuyển của các tỉnh lân cận như Vũng Tàu, Bà Rịa, Lái Thiêu (Bình Dương), Tây Ninh... hoặc các đội có đẳng cấp cao ở Sài Gòn như đội Tổng Ngân Khố, đội A.J.S, đội Xóm Cùi (với Hùng, Há, Ngâu, Chạc...)...

Thành phần cầu thủ đội tuyển Biên Hoà lúc bấy giờ gồm có:

Thủ môn: Phạm Văn An, Hồng Ly - **Hàng Hậu Vệ:** **Hậu Vệ Trái:** Thái Linh tự Sản, Âu Bắc, Đực (Búng), **Hậu Vệ Phải:** Sơn (Bửu Long), Nguyễn Văn Đước. - **Hàng Tiếp Ứng:** **Trung Ứng:** Đại Úy Lâm Hữu Phương, Hồng Sáu tự Hiu, Trung Úy Quý, **Tiếp Ứng Phải:** Nguyễn Kim Lộc, Nguyễn Văn Tị, **Tiếp Ứng Trái:** Nguyễn Văn Giao, Nguyễn Văn Hữu - **Hàng Tiền Đạo:** **Hữu Biên:** Nguyễn Văn Bi, Nguyễn Văn Dẫu, **Hữu Nội:** Võ Văn Phước, Nguyễn Thành Bảo, **Trung Phong:** Trần Văn Ràng, Nguyễn Văn Em, **Tả Nội:** Nguyễn Văn Bạch, Trần Cẩm Phiêu, **Tả Biên:** Nguyễn Văn Đoàn, Nguyễn Văn Xiêm.

Đấu Pháp:

Áp dụng đội hình MW (có dạng hình 2-1-2-2-3). Trung phong và hai hữu biên, tả biên thường được ấn định hoạt động trên phần sân của đối phương và khi đội nhà bị hãm thành, thì cũng rút về đến lần ranh giữa sân mà thôi, chỉ có hai hữu nội tả nội phải rút sâu về phần sân nhà, phụ giúp hàng phòng thủ, đoạt bóng, phát lên cho hai cánh và khu trung lộ. Chiến pháp với đội hình MW thường chú trọng bốn cầu thủ hữu nội, tả nội, tiếp ứng trái và tiếp ứng phải, khi tấn công cận khung thành đối phương hai tiếp ứng dâng cao, coi như hàng tiền đạo có bảy người và khi bị hãm thành, hai tả nội hữu nội phải rút về phần đất nhà để phụ lực, bốn cầu thủ này chịu trách nhiệm vai trò con thoi, lên công về thủ, dẫn bóng, chuyên bóng, tạo bóng cho tả biên hữu biên và trung phong có lợi thế lao sâu dứt điểm. Chiến pháp MW bây giờ coi như đã lỗi thời vì quan điểm chiến thuật, đấu pháp sau này có phần tân tiến hơn, đòi hỏi cầu thủ phải đá đều hai chân, phải có khả năng xử dụng cái đầu như một cái chân thứ ba, đội đầu banh phải văng xa, căng và chính xác, phải có thể lực để xông pha càn lướt, phải có sức chạy tốc lực; phải có tài nghệ cá nhân (hứng bóng, chặn bóng vững vàng như ý, xử dụng nhiều động tác giả gạt đối phương để lừa bóng thoát chạy; phải thấu hiểu đấu pháp theo ý của huấn luyện viên và giám đốc kỹ thuật, phải năng tập luyện chiến thuật đội hình cho ăn khớp và cầu thủ hiểu ý nhau, điều đặc biệt là mỗi cầu thủ có khả năng ‘đá’ nhiều vai để đội hình được uyển chuyển linh động trong mọi tình huống, thế, trám, bọc, lót..., các đội hình thường được áp dụng trong hiện tại là 4-4-2, hoặc 4-4-1-1, hoặc 4-3-3, hoặc 4-5-1, tùy tài nghệ nhận định ‘biết người biết ta’ mà huấn luyện viên quyết định đưa ra đội hình và đấu pháp.

Thành phần trong tài lúc bấy giờ: Nhà văn Lương Văn Lựu, ông Chơn (thầy đội Chơn), thầy giáo Ty (tự thầy Sáu Tây), anh Hồng Tư (tự É) và sau đó có Lương Minh Nhan (một cán bộ thể dục thể thao thời VNCH)...

Thành phần ký giả thể thao lúc bấy giờ: có Vĩnh An tức chú Sáu Ân (Nguyễn Văn Ân, thợ hàn kiêm thợ ký Ty Công Chánh Biên Hoà) và Trọng Miên (?) (tức Ông Tám Miên gốc người xã Tân Phong, Biên Hoà, ký giả của nhiều tờ báo ở Sài Gòn), thỉnh thoảng viết bài tường thuật các trận giao hữu hay tranh giải giữa đội tuyển Biên Hoà và đội khách.

Manh Thường Quân: Ông Năm Diềm (con của đông y sĩ Ngô Văn Thạch đường Lê Thánh Tôn (BH), ông Năm Lộ (tiệm vàng Nguyễn Văn Tới, đường Lê Văn Lễ (BH), ông Chín Vạng (quản lý tiệm cầm đồ Huỳnh Phú), ông Hoà (nhà may La Mondial đường Nguyễn Thị Giang), ông Tư Xê (chủ xe đồ Liên Hiệp) hiện định cư tại thành phố Glenview, Illinois, ông Phách (chủ tiệm Cà Phê Hiệp Húng), ông Ba Bò, ông Thái Linh tự Sản và còn rất nhiều người....

Nhà Diu Dắt & Bảo Trợ: Lý Thành Kiên (công chức Ty Thuế Giám Thâu Công Quán Biên Hoà), Lê Minh Phương (viên chức Cảnh Sát Biên Hoà), ông Nguyễn Văn Mậu (Xã Trưởng Bình Trước), ông Trần Nguyên Nhã (anh Ba Nhã) Trưởng Phòng Quân Vụ Tỉnh Biên Hoà,...

Khán giả ham mê nhiệt tình: ông bà Hai Hát Bóng (khu chợ Biên Hoà), Ông Hai Vĩnh Thuận (tiệm Trồng Răng Vĩnh Thuận), Ông Khao nhỏ răng ở xóm Lò Heo cũ, ông Hai Bán Bánh Canh Đầu Cá...

Thời Đệ Nhất Cộng Hoà, đội tuyển bóng tròn tỉnh Biên Hoà được coi là một đội bóng mạnh nhất miền Đông. Với thành phần trẻ trung, có lối đá đầy nghệ thuật, từng đoạt chiến thắng, họ đem vinh dự về cho người dân xứ Bưởi, gây ấn tượng tốt đẹp cho khán giả khắp nơi và tạo được tình thương mến trong lòng người mộ điệu bóng tròn tỉnh Biên Hoà, nhưng sau đó vài năm, đội bóng tròn tỉnh Biên Hoà vẫn chịu qui luật ‘tre già măng mọc’ và luật lệ của quốc gia trong thời bình lửa, lần lượt tiếp nhận các cầu thủ trẻ sức lực sung mãn để thay thế cho lớp cầu thủ đàn anh nói trên, một số vì bận

công vụ hay quân vụ hoặc vì công việc làm ăn phải đi xa. Tôi thấy có Trần Cẩm Phiêu (một thời đá cho tuyển Thiếu Niên Việt Nam và từng xuất ngoại), Nguyễn Văn Thương (từng là cầu thủ của đội Cảng Sài Gòn), Đinh Công Hoàn (từng là cầu thủ của đội Công Nghiệp Thực Phẩm/Sài Gòn), Nguyễn Văn Xiêm (Biên Hoà), ba anh em ruột: Hiệp, Thành, Công (Con của bà Sáu Quán hiện ở Úc Đại Lợi), bốn anh em ruột trong một gia đình ở Cù Lao Phố đá rất giỏi nhưng tôi chỉ còn nhớ tên của hai người đó là Thảo, Nghiệp,... ngoài ra, còn có một cầu thủ tên Lai Kim đá cho Sư Đoàn 3 Không Quân tại Biên Hoà, hiện khai thác ngành nhà hàng rất phát đạt tại 'EDEN', khu chợ của người Việt Nam ở vùng phía Bắc tiểu bang Virginia (Hoa Kỳ), với hai hiệu tiệm Hương Quê và Song Quê.

Nay, có dịp ngồi theo dõi các trận cầu quốc tế trong khuôn khổ chương trình World Cup 2006 tại Đức Quốc, tôi nhớ về thời cực thịnh của nền bóng tròn tỉnh Biên Hoà, rồi đâm ra nhớ nhiều một số đồng bằng hữu, đồng hương, khán giả mến mộ đội bóng Biên Hùng hay đội tuyển Biên Hoà với màu áo vàng, quần trắng, đã từng thuê xe Lô (Location là loại xe du lịch chuyên dùng cho chuyên chở công cộng) hoặc xe đồ Liên Hiệp đi theo ủng hộ đội bóng tròn tuyển Biên Hoà mỗi khi đi đá ngoài tỉnh như Vũng Tàu, Bà Rịa, Phan Thiết, Long Xuyên, Ban Mê Thuột... hoặc đã từng vỗ tay hoan hô vang dội cầu trường khi trung phong Trần Văn Ràng, với tay cầm chiếc nón béret trên đầu đồng thời nghiêng người đá tiếp đường bóng đang bay nhanh từ cánh đưa vào, tung lưới đối phương hoặc những đường lướt bóng nhanh nhẹn của tá biên Đoàn, dẫn sâu xuống cánh trái, tức khắc, ăn ý trả về cho Nguyễn Văn Em đang lợi thế, đưa bóng vào khung thành...Đội tuyển Biên Hoà của một thời vang bóng, làm say sưa khách mộ điệu bóng tròn trong tỉnh cũng như ngoài tỉnh với lối đá hoà nhã và đầy nghệ thuật, trận đấu nào cũng lưu lại ấn tượng đẹp trong lòng khán giả và các cầu thủ đội bạn...Có một điều đáng khen là các cầu thủ đội tuyển Biên Hoà rất chịu khó luyện tập, tự tìm học hỏi (không có huấn luyện viên), họ chơi rất nhiệt tình trong tinh thần tự túc, tự mua sắm giày vớ, các cái cho cá nhân nhưng luôn đặt vấn đề nghệ thuật và danh dự của người dân xứ Bưởi lên hàng đầu.

Tôi rất lấy làm hãnh diện là một cầu thủ của đội tuyển tỉnh Biên Hoà vào thời điểm nói trên, cũng được nhiều khán giả mến mộ khích lệ, nhưng phải thành thật mà nói rằng, tôi đá kém hơn anh Ràng, anh Em, anh Đoàn... và trong ba anh em ruột (Bạch, Lộc, Giao) cùng đá cho đội tuyển Biên Hoà, tôi là người đá dở nhất, chỉ đá quanh quẩn trong nước, còn người anh (Bạch) và em tôi (Giao) đá có đẳng cấp hơn nên có dịp đi đá xuất ngoại. Nhiều khi ngồi ngẫm nghĩ, tôi cảm thấy buồn cười cho tôi, đá banh thì dở mà nghiệp dĩ cứ đeo theo, gần như trọn đời, đến nay đã bảy mươi tuổi rồi mà vẫn chưa rời quả bóng tròn. Khi còn học sinh trung học ở Sài Gòn, thỉnh thoảng tôi đá cho hội Hương Đạo Cảnh Sát Đô Thành, đá cho đội tuyển Biên Hoà, đá cho Phong Trào Cách Mạng Quốc Gia, đá cho Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức, đá cho Sư 12 Đoàn Khinh Chiến (Kontum), đá cho đội Cảnh Sát Tỉnh Biên Hoà, huấn luyện cho đội bóng trại Cải Tạo Bàu Lâm (Xuyên Mộc), đội phó đội 19 phụ trách đội bóng đá trại cải tạo Hàm Tân Z30C, và hiện đang là huấn luyện viên nhà diu dất cho đội bóng tròn Người Việt tại Thành Phố Chicago, Tiểu Bang Illinois từ 1998 đến nay (2006). Tôi coi bóng đá là nghiệp dĩ, theo tôi đến tận giờ này!

Sau khi nền Đệ Nhất Cộng Hoà bị sụp đổ, nhiều phe phái chính trị nổi lên, trò đảo chánh, chính lý xảy ra liên tục, dẫn đến việc phối trí nhân sự trong chánh quyền không hợp lý, gây xáo trộn xã hội, làm ảnh hưởng phong trào thể dục thể thao, nhất là môn bóng tròn Việt Nam giảm dần theo thời gian và môn bóng tròn tỉnh Biên Hoà cũng từ đó đi xuống, riêng các đội bóng cấp xã, nổi tiếng thời Đệ Nhất Cộng Hoà, như đội xã Bình Ba (Đức Thạnh/Phước Tuy) do ông Phạm Hoàng Huân, kế toán trưởng đồn điền Gallia diu dất, đội xã Trảng Bom do xã trưởng Năm Hùng làm bầu, đội xã Túc Trung, đội xã Suối Tre...sau này không còn bóng dáng đâu nữa.

Thời gian thấm thoát, một thoáng đã hơn năm mươi năm qua, số bạn bè cầu thủ đội bóng tròn tuyển Biên Hoà của một thời vang bóng, kẻ còn người mất, nổi trôi theo vận nước, được ghi nhận như sau: Võ Văn Phước (từng là Trưởng Ty Cảnh Sát Long Khánh) đang định cư tại Pháp, Nguyễn Văn Tị, nghe nói đang định cư tại California (?), Đại Tá Lâm Hữu Phương (một thời làm Chỉ Huy Trưởng Đặc Khu Côn Đảo, đang định cư tại Hoa Kỳ (?), Nguyễn Văn Bạch, Nguyễn Văn Giao (từng là cầu thủ cho Quan Thuế Sài Gòn, từng xuất ngoại), Nguyễn Văn Đoàn, Nguyễn Văn Được, Nguyễn Văn Hữu đang sống tại Việt Nam, Trần Cẩm Phiêu, định cư tại Úc Đại Lợi và mở tiệm kim hoàn. Những cầu thủ đã qua đời: Trần Văn Ràng (tại Úc Đại Lợi), Thái Linh tự Sản (tại Mỹ), Nguyễn Văn Em (từng là tuyển thủ Việt Nam, từng xuất ngoại, qua đời tại Thủ Đức-Việt Nam năm 2005(?), Nguyễn Văn Bi, Nguyễn Văn Dầu (tại Việt Nam), riêng anh Sơn, cựu sĩ quan Biệt Động Quân thời Việt Nam Cộng Hoà, nhà ở xã Bửu Long, Biên Hoà, bị tai nạn té cây chết cách đây vài năm, trong một trường hợp rất hy hữu. Nhân ngày kỵ của ba anh, anh mời bè bạn đến dùng vài ly rượu đế, anh còn khoẻ mạnh và rất nhanh nhẹn, anh leo lên cây dừa, chặt quây dừa xuống để pha rượu đế đãi anh em, không biết sơ ý thế nào, anh té từ trên cao xuống và chết liền tại chỗ. Khi nghe tin anh Sơn chết tôi buồn đến mấy ngày liền, thương một đàn anh mà tôi từng kính mến. Cuộc đời, mọi việc rồi cũng qua!

Hôm nay, nhân theo dõi say mê các trận cầu quốc tế mùa World Cup 2006, tôi chợt nhớ về dĩ vãng xa xưa, cái thời cực thịnh của nền bóng tròn tỉnh Biên Hoà. Những kỷ niệm và hình ảnh thân thương của ngày tháng cũ vùng sống lại trong tôi khá mãnh liệt, giục tôi viết bài này để cống hiến quý đồng hương, nhất là các cầu thủ trẻ của Biên Hoà và cũng để gợi nhớ các bậc đàn anh và bằng hữu xa gần của một thời ham mê bóng đá, cách nay hơn năm mươi năm. Trí nhớ của tôi cũng đã bắt đầu nhạt nhòa phần nào những hình ảnh cũ... Nếu có chi tiết nào sai lệch xin quý đồng hương mách bảo cho. Trân trọng.

Nguyễn Kim Lộc (Chicago ngày 10-07-2006)